

Életrend, szolgálat és az egység megvalósítása, az aszt...

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: September 23, 2018, 4:14 am

Dönes Albert Az egyetemes ember egyik legalapvetőbb megnyilvánulása lesz az alábbiakban, és pedig arról, hogy mit tehet az ember annak érdekében, hogy az univerzális szellemmel kapcsolatban fenntartsa és ezzel egységben tudjon létezni. Persze az, hogy mit tehet az ember mit tesz ennek érdekében, felszárre hozza a problémát, nevezetesen azt, hogy mit tehet az ember nem teszi az ember hogy ez helyett mi mást tesz. A lezárt-képzett asztrológiai értelmezések a hatos ház a munka és a betegségek letterletnek nevezik, ami igaz is, azonban számos metafizikai elzárnyozás van ennek és az egész hatos ház értelmezési tartományja sokkal szélesebb, tágabb, minthogy kimerülne a munkában és a betegségben. Érdekes az, hogy a létezőst lezárt-tve, lefokozva látszó és megállítható ember számára társnyilegesen nem jelent többet e ház, mint betegség vagy munka s még vagy ide a spekuláció is, később ki fog derülni, miért. Spekuláció, munka, betegség.

Amennyiben az lenne az első benyomásunk, hogy a hatos ház a tettek háza, mivel itt kiemelt fontossággal van felruházva a tett, mintegy elutórra van helyezve, tudnunk kell, hogy izolált tett, amely magánban nincs valamilyen gondolat és amely magánban sincsen valamilyen szándék, nem létezik. Ilyen értelemben a hatos ház nemcsak a tettek háza, hanem a szándék és a gondolat is, sőt még a szemlélet értelmezésében éppen hogy a gondolat, a szándék és a tett egységének a háza, amit egy szemlély megvalósít.

A szemlélyről egyelőre itt is úgy beszélhetünk, mint metafizikailag primordiális lényről és lényegről és azért mondom azt, hogy itt is, mert a ház, letterletek esetében a szemlély szintén úgy foglal helyet, mint aki az egész megalapozása és akin az egész tovább alapszik. Persze, hogy ezt úgy elfogadhassuk, a szemlélyt, mint olyant meg kell tisztáznunk az összes rátapadt tövkepzett, fogalomtárol, amelyek a létkorruptió elrehaladtával elfedtek, elborították igazi értelmét nemcsak, mint szándék, hanem azt ezt megtestesítő emberi lénynek is. Láthatjuk, hogy egyre több metafizikai átvilágítás igényel a szándék fel-tett, szándék, gondolat, szemlély, lény, lényeg, létkorruptió, alapéle-, máris ott tartunk tehát, hogy ennek a háznak egyik alaprendeltetését, a gondolatok univerzális szellem szerinti rendezését megkezdte. Vagy ide elzárnyoz a létkorruptió, amely jelentésének feltárása nélkül egy tapodtat sem fogunk eljuttatni.

Vagyis annak megértése nélkül, hogy a létkorruptió ember, és itt beleérttem saját magunkat is, a gondolatnak, szándék és tettnek sajátosan szándékot állapotban, megromlott egységi állapotban, amelyből zavar, sőt társ, betegség, értelmetlenség számára folyamatosan és itt van az a hely, ahol a hatos ház lényegét abban ragadhatjuk meg, hogy ez az az letterlet, ahol az eljuttatott egységben helyre kell állítanunk, vagyis a szándékot eljuttatni.

realizálnunk kell az egységet. Aki azt gondolja, hogy mindez Á-gy, ahogy van, jÁ³ van, soha nem volt másként, mindez, amiben Á¹/₄nk Á³s ami bennÁ¹/₄nk Á¹/₄l, nem májs, mint maga a fejlődés, nem Árt, ha kissé Á¹/₄tvizsgálja magában Á³s maga kÁ¹/₄l az Á¹/₄llapotokat, mert abban ugyan igaza van, hogy az egyetemes lÁ¹/₄tezÁ³s teljes egÁ³sÁ¹/₄ben Á³s Á¹/₄llandÁ³an jelen van Á³s jelen van a legfelsőbb idill Á¹/₄llapota is, de amit realizáltunk, helyesen mondva, amit derealizáltunk, azt nem nevezhetjük fejlődésnek Á³s nem Á¹/₄llátjuk, hogy az mindig is Á¹/₄gy volt, van Á³s lesz. Maga a lÁ¹/₄tkorrupciÁ³ lÁ¹/₄trejÁ¹/₄ttÁ¹/₄vel kapcsolatban tÁ¹/₄bb formÁ¹/₄t Á¹/₄ltÁ¹/₄tt magyarÁ¹/₄zat, Á¹/₄rtelmezÁ³s van Á³s ez a tÁ¹/₄ma talÁ¹/₄n egy egÁ³s kÁ¹/₄lÁ¹/₄n elÁ¹/₄madÁ¹/₄st vagy má¹/₄g inkÁ¹/₄bb egy elÁ¹/₄madÁ¹/₄s-sorozatot igényelne, itt azonban csak azokat a vonatkozÁ¹/₄sait emelem ki a lÁ¹/₄tkorrupciÁ³nak, ami a hatos ház kifejtése igényel. ElÁ¹/₄ggÁ¹/₄ benne vagyunk a pÁ¹/₄cban, mert a hatos ház kifejtése Á¹/₄ppenhogy az egÁ³s lÁ¹/₄tkorrupciÁ³ problematikÁ¹/₄jÁ¹/₄t aktuÁ¹/₄lissÁ¹/₄; teszi, beleÁ¹/₄rtve a korrupciÁ³ keletkezÁ³sÁ¹/₄re vonatkozÁ³ metafizikai alap gondolatokat is.

Azt mondom, hogy jÁ³ megÁ¹/₄rtsÁ¹/₄k az Á¹/₄letrend, szolgÁ¹/₄lat Á³s egysÁ¹/₄gmegvalÁ³sÁ¹/₄-tÁ¹/₄s lÁ¹/₄nyegÁ¹/₄t a hatos ház kapcsÁ¹/₄n, elÁ¹/₄mszÁ¹/₄r koncentrÁ¹/₄ljunk Á¹/₄beren a lÁ¹/₄tkorrupciÁ³ tÁ¹/₄nyÁ¹/₄nek Á¹/₄tvilÁ¹/₄gÁ¹/₄-tÁ¹/₄sÁ¹/₄ra. EmlÁ¹/₄-tettem má¹/₄r Á³s most csak ismÁ¹/₄tlelem, hogy ennek a szÁ¹/₄mÁ¹/₄-tÁ¹/₄sbÁ¹/₄l valÁ³ kÁ¹/₄nnyelmÁ¹/₄ kihagyÁ¹/₄sa a lÁ¹/₄nyeg mellett valÁ³ Á¹/₄res elsÁ¹/₄-klÁ¹/₄st vonja maga utÁ¹/₄n. Nem arrÁ³ van szÁ³, hogy folyamatos, pszicholÁ³giai vagy vallÁ¹/₄sos Á¹/₄rtelemben vett bÁ¹/₄ntudatban kell Á¹/₄lnÁ¹/₄nk, lehetÁ¹/₄leg permanens fÁ¹/₄lelemben, valami Á¹/₄rthetetlen, homÁ¹/₄lyos zavartÁ³l megszÁ¹/₄lltan, hanem arrÁ³l, hogy megszokott Á¹/₄letÁ¹/₄nk minden mozzanatÁ¹/₄ban, ami má¹/₄r fel sem tÁ¹/₄nik nekÁ¹/₄nk, ott vannak valamilyen formÁ¹/₄ban, alakzatban az Á¹/₄skorrupciÁ³ nyomai. E nyomokat nem Á¹/₄gy kell Á¹/₄rteni, mint valami kemÁ¹/₄nyebb tÁ¹/₄rgy pusztá lenyomatÁ¹/₄t egy puhÁ¹/₄bb kÁ¹/₄zegben, hanem Á¹/₄gy, mint aktÁ¹/₄-v, hatÁ¹/₄sukat jelenleg is kifejtÁ¹/₄ egysÁ¹/₄grombolÁ³ zavarokat az ember Á¹/₄sszes lÁ¹/₄tezÁ³si nÁ¹/₄-vÁ³in, a szellemben Á¹/₄gy, mint a lÁ¹/₄lekben Á³s a testben. Hogy honnan ered mindez? Minden megbÁ¹/₄-zhatÁ³ metafizikai gondolkozÁ³, akik az emberisÁ¹/₄g egyetemes szellemi hagyomÁ¹/₄nyÁ¹/₄bÁ³l merÁ¹/₄-tettek, megegyezik abban, hogy a korrupciÁ³ eredetÁ¹/₄t a kezdetek kezdetÁ¹/₄re kell tenni Á³s itt most csak Hamvas Bá¹/₄la Má¹/₄gia SzÁ¹/₄trÁ¹/₄jÁ¹/₄ra hÁ¹/₄-vatkozÁ¹/₄ok, amelybÁ¹/₄l egy Á¹/₄rtelmÁ¹/₄en vilÁ¹/₄gossÁ¹/₄; vÁ¹/₄lik, hogy a lÁ¹/₄tezÁ³snek a legmÁ¹/₄lyebb pontjÁ¹/₄n, vagyis az Á¹/₄sszes megnyÁ¹/₄-lvÁ¹/₄nulÁ¹/₄s forrÁ¹/₄;shelyÁ¹/₄nÁ¹/₄l van a lÁ¹/₄trontÁ¹/₄s forrÁ¹/₄sa is.

TÁ¹/₄bb kÁ¹/₄p van, amely ennek a korrupciÁ³nak a keletkezÁ³sÁ¹/₄t tÁ¹/₄rja elÁ¹/₄nk, pÁ¹/₄ldÁ¹/₄l, hogy kezdetben a teremtÁ¹/₄ mellett volt egy egyetlen sÁ¹/₄ttÁ¹/₄t pont, amellyel a teremtÁ¹/₄ azonosÁ¹/₄-totta magÁ¹/₄t, de van egy olyan is, hogy eredetileg az ember, aki mikrotheoszka¹/₄t a teremtett vilÁ¹/₄g ura volt, megkÁ¹/₄-vÁ¹/₄nta az IstentÁ¹/₄l azt a kÁ¹/₄pessÁ¹/₄get, hogy a sÁ¹/₄ttÁ¹/₄t erÁ¹/₄ket szeretettÁ¹/₄ alakÁ¹/₄-tsa Á¹/₄t Á³s megkÁ¹/₄-sÁ¹/₄relte ezt a má¹/₄veletet vÁ¹/₄grehajtani. A sÁ¹/₄ttÁ¹/₄t erÁ¹/₄ket azonban nem bÁ¹/₄-rta Á¹/₄talakÁ¹/₄-tani szeretettÁ¹/₄ Á³s az embert a sÁ¹/₄ttÁ¹/₄t erÁ¹/₄ket elborÁ¹/₄-tottÁ¹/₄k Á³s a má¹/₄lybe rÁ¹/₄ntottÁ¹/₄k. Az ember Á¹/₄-gy lezuhant eredeti lÁ¹/₄tezÁ³si Á¹/₄llapotÁ¹/₄bÁ³l Á³s zuhanÁ¹/₄sa kÁ¹/₄zben magÁ¹/₄;val rÁ¹/₄ntotta az egÁ³s termÁ¹/₄szetet. MindkÁ¹/₄t kÁ¹/₄p, de fÁ¹/₄leg az utÁ³bbi elÁ¹/₄ggÁ¹/₄ szemlÁ¹/₄letes ahhoz, hogy a korrupciÁ³ keletkezÁ³sÁ¹/₄reÁ¹/₄l, má¹/₄ginkÁ¹/₄bb jelenlÁ¹/₄tÁ¹/₄reÁ¹/₄l tÁ¹/₄jÁ¹/₄koztasson bennÁ¹/₄nk. Mindezt csak azÁ¹/₄rt mondom, hogyha valakit nagyon Á¹/₄rdekel, hogy az annyit emlegetett korrupciÁ³ hogyan Á³s mikor keletkezett, vÁ¹/₄laszokat ugyan talÁ¹/₄l a metafizikai irodalomban, de mindenkÁ¹/₄pp azt fogja talÁ¹/₄lni, hogy itt nem a kronolÁ³gia vagy a keletkezÁ³si kÁ¹/₄lÁ¹/₄lmÁ¹/₄nyek a legfontosabbak, hanem a lÁ¹/₄t alapjaiban jelenlÁ¹/₄vÁ¹/₄ sÁ¹/₄ttÁ¹/₄t pont, vagy rÁ¹/₄sz, amit korrupciÁ³nak nevezÁ¹/₄nk.

AmiÁ¹/₄rt ennyit fejtegettem a korrupciÁ³t, mindezt azÁ¹/₄rt tettem, hogy vÁ¹/₄gre rÁ¹/₄; tudjak tÁ¹/₄orni a hatos ház rendeltetÁ³sÁ¹/₄re, vagyis az ember feladatÁ¹/₄ra, amit a hatos ház jelez.

A hatos ház vÁ¹/₄gsÁ¹/₄ Á¹/₄rtelmÁ¹/₄ben Á¹/₄gy hatÁ¹/₄roznÁ¹/₄m meg, hogy ez az Á¹/₄letterÁ¹/₄let, amely a szemÁ¹/₄ly szakrÁ¹/₄lis szolgÁ¹/₄latÁ¹/₄t jelenti, a szakrÁ¹/₄lis szolgÁ¹/₄latÁ¹/₄t, amely Á¹/₄lta a szemÁ¹/₄ly a mindennapi Á¹/₄letet Á¹/₄sszekÁ¹/₄ti az egyetemes lÁ¹/₄tezÁ³ssele Á³s annak Á¹/₄rÁ¹/₄k rendjÁ¹/₄vel, megvalÁ³sÁ¹/₄-tva ezÁ¹/₄lta az Á¹/₄rtelmet, az idillt Á³s a tulajdonkÁ¹/₄ppeni hiteles egysÁ¹/₄get. Ahol ma

jelenleg tartunk, ott nemcsak azt kell figyelembe venni, hogy az értelmetlen, zilylt, szötesűm ös d4hA¶ngAm hajsza, amit az emberisög csinál, egyre szélesebb körben terjed el, hanem arra is kell figyelni, hogy magának ennek a rombolás tevőkenysögne az intenzitása, tehát nemcsak elterjedése, fokozódik, hanem. Miből kerülnek ezek? Ha azt mondom, hogy abból a mentalitásból ered mindez, amivel az ember töves fogalmakra öp-ti a létezésben való teendőt, akkor még nem örnöm el a vögsűm ájtvilág-tást. Nem örnöm el, mivel a vögsűm ájtvilág-tása ennek a mentális magatartás is tölmutat ös erre a kösűbbiekben törek rá.

Előbb még szembe kell néznünk mindazzal a tettszerű, gondolatszerű megnyilvánulással, amit az ember gyakorol, a szűban, mint olyanban levő zavarokról is beszélve, melyek a korrupciónemhogy feloldanak, hanem öppen a felmorzsolás felö vezetnek. A hatos ház a szű, a gondolat megvalósás-tásnak háza is, ágy aki azt mondja, hogy itt ez az a hely, ahol az elmölet gyakorlatba áltetjűk, igaza lehet adni neki. Persze, hogy milyen az az elmölet, szellemi tartalmait illetően, amely a gyakorlatba áltetövre vör, mindig is megvizsgálandó. Alötelmezöskönt azt mondtam, hogy a hatos házban tevőkenysöge által az ember összeköti mindennapi öletöt az egyetemes lötel. Ezt az alapjűll-tást fenntartom ös ha máj igen, akkor májris fontossű vűlik az, hogy az egyetemes lötrűl valamiföle ismerete legyen az embernek, amennyiben mindennapi öletöt, tetteit, gondolatait, szavait össe akarja kapcsolni, egyes-teni akarja ezzel. Ez lenne az, amit orientáciának, helyesebben univerzális orientáciának nevezünk, ez az egyetemes lötezsűl való hiteles tudás megszerzése. A hatos ház a kultusz házának is nevezik, vagyis máj olyan rendelkezsű öllö szellemi gyakorlatok mindennapos elvögzsöt, amelyek ráhangolják az embert az univerzális szellemre. Amennyiben a szellemet kihagyjuk a folyamatból, akkor keletkezik az, hogy a kultusz kölsűsögei megmaradnak ugyan, de a lönyeg hiányzik belöle, áres, értelmetlen, stöt aktussű vűlik. Amennyiben ugyanez a tövedös kerül be az egyetemes töjöközás, az univerzális orientációt illetően, akkor jelentkezik az, hogy ez a tulajdonöppen megismerösi folyamat egy töves alapokon nyugvó kutatási tönykedössö csökevényesedik, amelyeknek ögynevezett eredményéből az ember még nagyobb tövedösek állapotaiba örkezik el. Mondanom sem kell, hogy itt a tudományos, még inkább szcientifista hozzáállás, azaz nem-hozzáállás beszél, ahogy az emlöttek viszonyulnak a hiteles lötezsű alapismereteihez. Az embernek, mint tudatra öbredt anyagra, mint nagy, fölig automatikus, fölig akarattal rendelkező biomechanizmusról szólsű tan-tásai bűven elegendűek ahhoz, hogy senki se vegye komolyan, még az sem, aki igen nagy övvel beszél rá, mivel nem tud májst mondani. Tudomány lehet helytűll, amö-g a maga alapjűn nyugvó technikai világot tartja, lehet helytűll, amö-g az ember bizonyos fizikálisabb, vagy bio-fizikálisabb vonatkozásairól ad számot, ellenben az egösz embert csak tudományosan megörteni nem lehet, mert az egösz emberi löny kimondottan-kimondhatatlanul tölö a tudomány határain. A hatos házhoz tartozó egyik tövközetet májris lepleztűk, nevezetesen azt a komolytalan magatartást, hogy azokkal a tudományos kutatásokkal ös eszközzökkel, amelyekkel az ember ös világa ögynevezett titkait tárják fel manapsűg, még akkor sem fogunk semmi lönyegeset megtudni, ha az ezzel kapcsolatos eredmény-beszmölök könyvtör-kolosszusokká nűnek. Felhalmozott rösszismeretek halmaza lesz, hajmeresztö következtetösekkel, semmi több. Erre rájűtt az emberisög, köllöben nem alakult volna ki a pszichológia, aki az embert, mint pszichológiai lönyt akarta megörteni, kezdetben börtalanabban, nehogy a tudomány meggaragödjön, tartotta magát ahhoz, hogy a specifikusan kifejtett ös egyre csak fejlődö emberi agy termeli ki a pszichikus jelensögeket, kösűbb aztán börtorsűgot kapott ös bevetette magát a tudattalan feltörásnak kalandjaiba. Itt azonban sajűt magamat is ki kell jav-tanom, mert előbb a tudományról ögy beszéltem, mint megismerösi, töjöközás, eszközzöl, még akkor is, ha töves alapokkal dolgozik, ös mindezt most azzal helyesböhetem, hogy valójűban a tudomány ös a rösszben abból kinött pszichológia is tulajdonöppen nem megismerösi eszközzök, hanem hatalomgyakorlási eszközzök. A

ká/4lÁ¶nbsÁ©g lÁ©nyeges, mert megismerÁ©srÁ¶ul itt má; r szÁ³ nincs, csak arrÁ³l, hogy melyek azok a sÁ©mÁ;k, gondolati alapká©pletek, amelyek praktikÁ;ja folytÁ;n hatalmam alá; tudom vonni hatalmi ambÁ-ciÁ³m tá;rgyÁ;t, legyen az termÁ©szet, ember, bá;rmi, bá;rki. Tulajdonká©ppen korrupt megismerÁ©si erÁ¶feszÁ-tÁ©sek sora, amelyben azt kutatom, hogy amit igazÁ;n megismerni nem tudok, má©gis Á©rdekem, kontrollom, irÁ;nyÁ-tÁ;som alá; tudjam vonni, lehetÁ¶leg Á°gy, hogy maximÁ;lis hasznomra legyen. A dolog, a má;sik ember, a termÁ©szet, bá;r egyiket sem tudtam lÁ©nyegÁ©ben megÁ©rteni, de mivel Á°gy lÁ;tom, hogy lÁ©tem fÁ¼gg ezek lÁ©tÁ©tÁ¶ul, Á°gy kell tennem, hogy mindezek az Á;ltalam maximÁ;lisán kontrollÁ;lhatÁ³ má³don szolgáljanak engemet, vagyis lÁ©tezÁ©semet feltÁ©tlenÁ¼l biztosÁ-tsÁ;k. Mivel tudom, hacsak nem akarok magamnak is hazudni, hogy egÁ©sz lÁ©nyegÁ©ben nem ismerem sem az embert, sem a dologi vilÁ;got, sem a termÁ©szetet, de Á°gy hiszem- persze tá©vesen - hogy lÁ©temet ezek biztosÁ-tjÁ;k vagy nem Á©s mivel a nem ismert rÁ©szbe akÁ;r az is beletartozhat, hogy Á©ppen nem az Á©n lÁ©tfenntartÁ;somat szolgáljni akarÁ³ tendenciÁ;k bá;nak meg itt, a legjobb az, ha megkeresem azt a kizÁ;rÁ³lagos formulÁ;t, melyet alkalmazvÁ;n feltÁ©tlen szolgálatomra kÁ¶telezhetek embert, termÁ©szetet, bá;rmit. NagyjÁ;bÁ³l ez lenne a hatalmi Á;llÁ;sra valÁ³ helyezkedÁ©s alapgondolkodÁ;sa Á©s alapÁ©rzÁ¼lete, vagyis a tá©vesen Á©rtelmezett megismerÁ©sen keresztÁ¼l, a lefokozott, elÁ©gtelen ismeret Á©s lÁ;tÁ;s sÁ¶tÁ©t Á;llapotaiban kialakulÁ³ hajlam, hogy mindazt, amit nem Á©rtettem meg, lÁ©tem szolgálÁ;latÁ;ra kÁ¶telezzem el. Ez lenne ennek az alaptÁ©vedÁ©snek az egyik má³dosulata. De vannak má;s má³dosulatok is, amikor az ember tovÁ;bbviszi a korrupt gondolatot, anÁ©lkÁ¼l, hogy Á;tvilÁ;gÁ-tnÁ; azt, Á©s felmerÁ¼l benne annak a lehetÁ¶sÁ©ge, hogy a lÁ©tezÁ©sben levÁ¶, Á;ltala lÁ©nyegÁ©ben nem ismert lÁ©tezÁ¶uk esetleg nem-e tartalmazznak olyan tendenciÁ;kat, amelyek nemhogy nem a szolgálÁ;latÁ;ra vannak, hanem egyenesen az Á¶ lÁ©te ellen fordulnak. Arra nem is gondolva, hogy az ilyen Á;tvilÁ;gÁ-tatlan gondolatok elÁ¶szeretettel fogannak meg az elhanyagolt centrÁ;lis vilÁ;glÁ;tÁ;sÁ;ban, imaginÁ;ciÁ³jÁ;ban, kezdi belelÁ;tni ezeket a kÁ©pzel veszÁ©lyeket a vilÁ;gba, termÁ©szetbe, má;s emberbe, má;s emberek nÁ©zeteibe Á;tvetÁ-tve, mindenhovÁ;, ahovÁ; csak nÁ©z. Arra, persze, má©g kevÁ©sbÁ© gondol, hogy az emlÁ-tett centrÁ;lis vilÁ;glÁ;tÁ;si hely, az imaginÁ;ciÁ³ nemcsak lÁ;t, hanem teremt is, vagyis az Á;ltala lÁ;tott kÁ©peket megteremti, megvalÁ³sÁ-tja. Akkor meg elmegy megkeresni lÁ©te ellensÁ©geit Á©s meg is talÁ;lja a baktÁ©riumokban, sugÁ;rzÁ;sokban, fÁ¼ben, fÁ;ban, gÁ©nekben, bá;rhol ahol a korrupt keresgetÁ©s hipotetikus mentÁ;lis impulzusa vezÁ©reli. KÁ¶zben persze azt sem veszi Á©szre, hogy bá;r valamikor szolgálÁ;latra akart kÁ©nyszerÁ-teni mindent Á©s mindenkit, most Á¶ lett korrupt imaginÁ;ciÁ³ja beteges rÁ¶geszmÁ©inek kiszolgÁ;lÁ³ja Á©s kiszolgÁ;ltatottja, má©g akkor is ha ezeknek a fixa ideÁ;jknak tudomÁ;nyos rangot tulajdonÁ-t.

MegnÁ©zhetjÁ¼k a tá¶rtÁ©nelem kÁ¶zelmÁ°ltjÁ;ban, hogy a termÁ©szetbÁ¶ul nyert, szÁ;jmunkra nÁ©lkÁ¼lÁ¶zhetetlenek vÁ©lt anyagoknak a kiszipolyozÁ;sa hogyan zajlott le Á©s azt is megnÁ©zhetjÁ¼k, hogy hovÁ; Á©rkeztÁ¼nk el ma, amikor, ha a termÁ©szet kirablÁ;sÁ;t a globÁ;lis jelzÁ¶vel lÁ;tom el, má;r csak elcsÁ©pelt, kikoptatott szavat mondok. Azt mondja a hagyomÁ;ny, hogy az ember vagy a termÁ©szet apja vagy a termÁ©szet kirablÁ³ja. Az elÁ¶adÁ;s elejÁ©n Á;thaladtunk egy olyan kÁ©pen, hogy az ember eredeti Á;llapotÁ;ban a teremtett vilÁ;g ura volt (pontosabban az kellene legyen, mert ez a helye az egyetemes lÁ©tvÁ-ziÁ³ban), Á°gy is mondhatjuk apja, mert azt Á;llandÁ³an Á¶ssze tudta kÁ¶tni uralma szolgálÁ;latÁ;val Á©s szolgálÁ;lata uralmÁ;val az univerzÁ;lis szellemmel Á©s lÁ©ttel. EbbÁ¶ul az Á;llapotbÁ³l lezuhant, magÁ;val rá;ntotta a termÁ©szetet is Á©s most itt van a lezuhanÁ;s sÁ¶tÁ©tsÁ©gÁ©ben, ahol az uralmat Á¶sszetÁ©veszti a hatalommal Á©s korrupt (egyoldalÁ°) lÁ©tÁ©nek megmentÁ©si lehetÁ¶sÁ©gÁ©t abban lÁ;tja, ha a termÁ©szetet a maga szolgálÁ;latÁ;ra kÁ©nyszerÁ-ti. Persze, nem csak a termÁ©szetet. Az emberi kÁ¶zÁ¶ssÁ©g, mint olyan, ugyancsak ebbÁ¶ul a tá©vedÁ©sbÁ¶ul tá;plÁ;lkozÁ³ hajlamokkal van Á;títatva Á©s rosszul Á©rtelmezett egymÁ;sra utaltsÁ;gunk kapcsÁ;n jÁ¶n egymÁ;s kifosztÁ;sa, dÁ©monias kiszipolyozÁ;sa, elnyomÁ;sa, egyik embernek a má;sikat infernÁ;lis Á;llapotokban valÁ³ tartÁ;si kÁ©nyszere, vÁ©gÁ¼l Á©s remÁ©nytelenÁ¼l, saját magunknak saját magunk Á;ltali bezÁ;rÁ;sa infernÁ;lis Á;llapotokba-

főlelem, látszórt való aggasztás, az aggasztásból adásként megengedni azt, hogy olyant tenni vagy gondolni, ami látnyánket magunkba szennyezi, ezt elrejtteni, vagy olyan magyarázatot hazudni bele, ami legalább megv a végességét stá.

Kétfélebel ez a mai társadalmi apparátusok kialakulási mechanizmusa is, mechanizmusa éppen azért, mert a létezést a korrupt lét; s; val; t; A; a korrupt gondolat; val gondolás ember az egészre úgy fogja fel, mint mechanizmus, mint egy nagy apparátus, ugyanis ez az utolsó menedzse, amelyben, ha ugyan mindig nem is tud irányítani, a dolgokat kontroll alatt tartva, de amelyben úgy ténne neki, hogy összeközdni tud valamelyest. Az, hogy mennyire jó lehet összeközdni ebben az apparátusban, jó lehet tapasztalni, amikor például egy ember ögynevezett egészeséggyi problémára az orvostudományt v; r megoldást s -gy elmegy az egészeséggyi apparátus v; r; nak labirintikus folyosót j; rni, ahol a biztos-t; testvérapparat; s; lal lefektetett rendszabályok soha öget nem örne létsz; betart; s; val v; g; eljuthat a medicina elv; vatottj; hoz, aki problém; j; r; tudományosan hiteles-tett blá; n; k; v; semmi lényegesen nem tud mondani, v; g; elkeseredetten, haragosan, kötsö; beesetten ott kell hagyni az egészet. Persze nem örti, hogy a betegség, mint olyan nem örtet; meg a medic; na; lal fel; ll; -tott param; terekkel. A betegség, mint jelensö; , mint ö; llyapot kin; a medic; na; keretei kö; z; ö; nem kell feltö; len; meg haragudni sem az orvosra, sem a rendszerre, mert az orvos a medic; na; tudomány; t szisztematikusan, azaz apparatikusn begyakorolva nem is tehet egyebet ö; lal; ban, mint azt "en plussz egyszer" elismö; telni, a rendszert meg nem lehet felel; ss; gre vonni, mivel szemö; lytelen, ö; s v; g; is nem m; s; , mint egyetemes emberi alap; ll; sunk hi; ny; ban kö; p; z; t; sz; v; ny.

Ahhoz, hogy a Szö; erö; terö; vel megfelel; sben ö; ll; ö; letterö; let, az asztrolö; g; iak hatos há; z; ö; lal jelzett feladatainkat el tudjuk kezdeni, meg kell tanuljuk az egyetemes szellemben való gondolkö; st. A hatos há; z; ö; zenete feladatainkra vonatkoz; an az, hogy az elö; bb valamelyest ismertetett korrupció; s; labirintust felsö; moljuk ö; s egyetemes rendeltö; s; ö; nk szerint ö; l; k meg mindennapjainkat, vagyis ö; gy tudjunk gondolkö; zni, szö; lni, tenni a mindennapokban, a m; l; nd; s; ban, hogy azt egésö; be kapcsoljuk az egyetemessel, az ö; r; kkel. Megtö; r; t; ö; ny; ö; nk; s az ö; l; talunk lerombolt termö; szetet, a fizikai egészeség; ö; nk; elsö; dlegesén beleö; rtve, alakö; tsuk ö; t arra alkalmassö; , hogy az egyetemes lét, az egésö; g szolg; lat; ra alkalmassö; v; l; jon. Azért mondtam kijavö; t; s; helyett ö; l; talakö; t; st; meg; t; ö; r; t; ö; ny; ö; nk; t; illetö; en, mert ez kö; z; elebb visz a transz-szubsztanciö; c; ö; hoz, amelyö; l; nemsok; ra lesz szö; . Azt a szellemet, ami éppen nehogy segö; t, hanem alapnak szö; m; -t, az igazi metafizik; n keresztö; l; t; , tö; bbek kö; z; t; a hagyományokb; ö; kapjuk meg, mert itt talö; lhatö; z; emberi lényre ö; s az egyetemes létre vonatkoz; teljes ismeret, amellyel nem rendelkeznek sem tudomány, sem vallö; s; , sem pedig az ö; jonnan megjelent, a hagyományok tanö; t; s; ; t; ö; l; ö; rtelmezö; pszeudoezotö; rikus tanok. A metafizik; t nem kell ö; sszetö; vesztteni csak a hagyományokra korl; toz; d; ismerettel. Az igazi metafizika tud arrö; is, ö; s ö; r; dekes m; s; don maga a hagyomány is tud az apokaliptikus, tö; r; t; ö; neti korrö; ö; s; az egésö; g megvalö; sul; s; ; nak kor; r; ö; l; , a szabad szemö; ly ö; s az egyh; z megvalö; sul; s; ; nak ö; llyapotö; r; ö; l; . Mindkettö; , amennyiben tud mindezekrö; l; , m; g; s; miben kö; l; l; b; z; ö; Nos, a léteöz; s; lényegö; nek lé; t; s; ; r; ö; l; van szö; , mind a metafizika, mind a hagyományok esetö; ben. Ami a kö; l; l; ö; n; b; s; ö; g, hogy maga a hagyomány emberö; nek kiindulö; si ö; s megö; r; kezö; si ö; llyapotai m; s; sak voltak, ami a Hamvas B; ö; l; nak a hagyományok aritmolö; giö; j; r; ö; l; - r; ö; r; ö; s; ; ban ellenö; r; z; h; t; , l; ; s; d a definitö; v; szö; m ö; rtelmezö; s; ö; n; ö; l; . Most, az apokaliptikus kor v; g; kifjeleti f; z; ; ; ban, amikor m; r; jelenvalö; v; ; v; l; t a szabad szemö; ly ö; s az egyh; z kor; r; ö; l; kö; r; ö; se, termö; szetesén m; s; a kiindulö; si ö; s a megö; r; kezö; si ö; llyapot, tehö; t; m; s; az alparitmolö; g; ia, ami szintö; n ö; s; ugyanott, ahol az elö; bb emlö; tettem, leellenö; r; z; h; t; . Ilyen m; s; don van kö; l; l; ö; n; b; s; ö; g; hagyomány ö; s; metafizika kö; z; t; ö; s; ezt azö; r; t; kell figyelembe venni, hogy tudjuk, hogy a hagyomány valamivel kapcsolatos gondolata nem pontosan felel meg annak, amit mi ugyanerrö; l; gondolunk ö; s; nem is lehet azt

Ágy megvalósítási-tani, ahogy mi vizsgáljuk, hogy Áuk gondolták, ugyanis akkor még Áolt az egyetemes nyelv, most pedig személynél kell vetnünk a nemzeti nyelvek fogalom-jellegével, amelyek köztartalmilag lefokozottabb Ás fogalmi korlátot tartalmazga annál nagyobb. Az igazi metafizika Ártelme, hogy az ilyen Ártelmi lehetőségeket eloszlassa Ás még ebben is vizsgáljuk a tulajdonképpeni Ártelmen vett hagyományt, mert a hagyományban annyira kinyilatkoztatás szerint világszerte Ás egy Ártelmű volt az egész a hagyomány embernek személynél, hogy a Ártelmi, mint lehetőségek nem léteztek. Ma létezik ez a lehetőségek s a metafizika szerepe, hogy a Ártelmit lényeges körülményekben Ás világszerte Ás megállapításokban ne kivesse el. Azt a Ártelmit se kivesse el, hogy abban a hitben tartjuk magunkat, hogy a hagyomány korlátot kell nekünk visszaállítani, mert tudjuk pontosan a legmegbízhatóbb gondolkozónk nyomán, hogy a szabad személynél kell megvalósítanunk, mivel a szabad személy nélkül az egyház, vagy Isten országga nem valósíthat meg. Az egyetemes létezés Ás az egyetemes ember a hagyomány korlátban is az volt, mint ma, a Ártelmi korlátot, csak hogy a hagyomány erre vonatkozó ismeretei megbízhatóak, a Ártelmi meg megbízhatatlanok. A hagyományok ismertek az egyetemes létezés Ás az embert, ezek egy Ártelmit, a Ártelmi embernek maximum silány fogalmi vannak minderről. Tehát, ilyen Ártelmen kell a hagyományokhoz fordulni, hogy az Ártelmi adott nélkül létező tudást megszerezze Ás személynél integráljuk, amely feladatunk megvalósításához szükséges. Ettől kezdve már a személyes Áberségünk felégg, vagyis metafizikai Ártelmenyiségünk, hogy lényegében mit tudunk realizálni vagy sem. Paradox módon a hagyomány erről is tud, vagyis arról, hogy a beavatott bár rendelkezzen az illető tudással, létező dolog helyzetekben mégis az személynél, hogy az adott tudást is felhasználva milyen Áberségi szívon tudott személyesen megvalósítani. Ilyen módon az a nélkül, amit megtettem metafizika Ás hagyományunk felé csak arra jár, hogy hagyományokból Ártelmenyesen kiragadott gondolatokat ne vessze el Ás a metafizikával Ás a metafizika meghatározását ne korlátozzuk csupán hagyományismeretre, egy Ártelmen, ne tegyünk olyan fogalmi meghatározásti ká-sorleteket amelyek a metafizikát Ártelmenyesen Ás Ártelmen ankorlátok közötti szorítják, mint tant, gondolkodást, nem is beszélve filozófiáink s Ágy tovább. Ha mégis meghatározásra vagyunk, mert ez nélkül fogalomigényünk hiányt szenved, legyen elg a Hamvas Ártelmi tett meghatározás, hogy az Áberség a lélek metafizikai Ártelmenyiség, Ágy tehát a metafizika tulajdonképpen az Áberség, a lélek létezési köpessége, az egyetemes létezés Ás egy Ártelmenben való legtisztább tudatossággal megvalósulás integrációja, az Ás Ártelmi Ás realizációja.

Nagyjából ezek a metafizikai alapok, amelyek kellenek, ahhoz, hogy az embernek fogalma legyen arról, hogy mit is kell mindennapi Ártelmenyével tennie. Mindenképpen, az egyetemes ember, az univerzális személy megvalósulásának szolgálatba kell állítania mindennapi Ártelmit, mert mint mondtam az egyház, vagy Isten országga, vagy az igazak Ártelmenyesség nem tud megvalósulni a személy nélkül, a személy színt igazi, tehát a lefokozott emberi Ártelmenyél Ártelmen megkíséreltetett Ártelmenben véve. Ágy is, Ágy is az ember valaminek szolgálatba állítania magát, mivel Ártelmenyél Ártelmenyéből adódóan olyan Ártelmenyél Ártelmenyél van jelen, hogy a szellemi világban potenciálisan létező tartalmakat realizál, tehát Ágy is-Ágy is Ártelmenyél bizonyos Ártelmenyél szívonak vagy ha jobban tetszik szíve Ártelmenyél. A probléma az, amikor a lefokozott Áberség Ártelmenyél ember olyan szellemi tartalmaknak szolgálatba állítania magát, amelyek a korrumpált fakadnak Ás amelyek a korrupciót fokozzák. Látjuk már azt is, hogy ha az ember Ártelmenyél Ártelmenyél Ártelmenyél rabja lesz, mert Ágy Ártelmenyél lefokozott Áberség Ártelmenyél, hogy Ártelmenyél bizonyos Ártelmenyél sodorják veszélybe Ás Ágy Ártelmenyél Ártelmenyél Ártelmenyél, akkor ezeknek, mint szellemi Ártelmenyél lesz a kiszolgálása, ez a korrumpált Ártelmenyél Ártelmenyél lesz az Ártelmenyél hatalma, Ártelmenyél, ugyanis bármi eseten mindig a szellem az, ami Ártelmenyél-

Lásd, például a történet során bizonyos ideológiák formájában folyamatosan fel-fel bukkan a korrump szellemet, amelyről amikor kiderült igazi mibenlőte, akkora már az emberek esetleg halomra gyilkolták egymást. Egyedül, a szörnyű tetteket állítólag az ideológiákban börtört infernalis szellem volt az ezekért egyedül felelős lőny maga az ember, aki lecsökkent szellemi őbersőgővel nem ismerte fel az őgynevezett dőmont. Annyit fogott fel a kőba ember, hogy megjelent az illető eszme, olyan mődon, hogy megjelenősi kőrőlmőnyei indokolták magát az eszme infernalis sugallatát arra vonatkozőan, hogy mit kell ilyen helyzetben tenni, ezután mő nem volt mő s hőtra, mit vakon gyilkolni, vagy meggyilkoltnak lenni. Aztőn az eszme lelepleződőtt, mint aktő-v szellemi hatalom elenyőszett a semmiben, de a visszavonhatatlan kővetkezmőnyekkel ott maradt az ember ő csak annyit őrzett vagy tudott, hogy egy fokozattal korruptabb lett. Persze, mindig is, az ilyen korrump ideológiák kőzvető-tőőre az őgynevezett sőttő hatalmak kaptak kőzvető-tő embert jő szőnokok formájőban, akiket a csőkkent szemőlyisőgtudatő emberek tőmeggő verődve lelkesedve hallgattak, mert a pszeudosz bődő-tőan csalogatő gondolatainak szentimentőlisán bedőltek.

Mindezt mőrt mondtam el? Mert, ha megvizsgáljuk őn magunkat ő az egősz vilőgot, akkor a korrupciő kővetkeztőben hatalomra kapott sőtő szellemi erők jelenlőte ő aktivitőst tudősul vehetők ő most itt nincs sző valami spiritiszta őrtelemben vett alvilőgi lőnyek őltal megtestesőtt gonosz szellemről, mert ezt tőlsőgosan ő főtőlegesen misztifikőlnő mondanivalőm lőnyegőte. Elsősorban utalnő az azonban magőbő a lefokozott őbersőgő emberből kiindulő szellemi eltővelyedőre, aki őppen sajő maga őllő-totta szellemi korlőtai kőtőtt szenvedve szenőciőkőnt őlnő meg esetleg egy asztrőllő rva felbukkanőst is, mindjőrt rohanva a talőlközőst őnyővel, mint bizonyő-tőkkal, hogy őgy-e mondtam őn, hogy nem vagyunk egyedől ebben a vilőgőrben. A hagyomőnyok ilyen alacsonyabb spirituőlis vilőgban lőtező lőnyekrő tudtak ő annőlkől, hogy egy pillanatra is szem előtl ővessők sajő rendeltőstőket, őgy tudők tudősul venni ezeknek a lőnyeknek a lőtezőstőte, hogy azok lőtezősbő elfoglalt helyővel ő spirituőlis őrtelmőkkel tisztőban voltak ő semmikőpp nem jőtőhetett lőtre olyan, hogy ezek ilyen-olyan őlalakatok formájőban be tudjanak tolnakodni az ember gondolataiba ő őtvegyők az irőnyő-tőst, mő csak azőrt sem, mert tisztőban voltak azzal, hogy csakis a lefokozott őbersőgő, a valőtansőgban rőszlegető elmerőlt ember kezd előteremteni ilyen lőnyeknek tőnő, vagy inkőbb gondolati-őrzelmi impulzusoknak megfeleltő pszeudoszokat, amelyek ha irőnyő-tani kezdő az embert, az a sőtőtsőgben vőgleg elmeről. Vagyis tudja a hagyomőny azt, hogy lőteznek ilyen nem-lőtező, avagy a lőtezőst derealizőlő, dőmonoknak is nevezett lőnyek, tulajdonkőppen nem-lőnyek, amelyek egyes-egyedől az ember imaginőciőjő keresztlő fejthetik ki korrump hatőst, de csak akkor, ha az ember ezt hagyja. Az ilyen lőnyek az őrtelemtől, az ige szavőtlő, a logosztő teljesen szőtoszlanak, eltőnnek, megszőnnek lőtezni. Minderre azőrt tőrtő ki, mert a hatos hőt disszharmoniķus vonőszai kőtő nemcsak az tartozik, hogy az ember tudomőnyos nőzeteken kő-vől egyebet elfogadni nem hajlandő, hanem ide tarozik a mőtő vőglet, a babonő, a spiritiszta, a misztifikőciőkban izolőlő ember is, aki hajlamos az obszķőrus misztifikőciőkban odőtő, hogy emellett mőtő a tudomőny kőtőlősei is felszabadő-tőnak hathatnak.

Ma, amikor lőtő a hatos hőt jellemező ősszes tővedősi lehetősőgek lőnyegőte, ő egy kis őbersőggel belőtő az ő, hogy ezek kőtővetkezmőnyei belőtőthatatlanok mőtő elhatőrozősr nem is juthatunk, minthogy vőgre egyszersmind tisztőba kerőljőnk az emberi lőnnyel, hogy ki az ő hogy mi a feladata, mi az őletőnek az őrtelme. Mindezt megtudjuk a hagyomőnyokbő, ezen belől az őltalam egyik legobban ismert asztrolőgiailag hagyomőnyrendszerből. A hagyomőny az embernek visszaadja őn magőt, tőtő vilőgosan helyreőtő-tja a kőpet sajő magőtő, az egyetemes ember őuskőpőte ő tudjuk, hogy amennyiben sikeről a kőpet őletkőpzetőnk,

imaginációnk kárpontjába helyezni, az fog megvalósulni. Ez, mondjuk, nemcsak kimondottan hatos házhoz tartozó feladat, de amit itt tehetünk az az, hogy mindennapjainkat olyan gondolatok alapján rendezzük át, amely a kellő metafizikai hangoltságot folyamatosan lehetővé teszi a magasabb feladatoknak való elkövetel szempontjából. Itt jött a dolog, amire előbbiekben utalást tettem a megjegyzéssel, hogy a későbbiek során még ki fogok térni ezekre. Egyik a transzszubsztanciáció volt, amely a telenyegelését jelent, a másik pedig az, amikor még az elején kijelentettem, hogy az ember korrupciója a mentális magatartás korrupcióján is tüntet, mint eredet. Ez a két összefüggés olyan vonatkozásban, hogy az ember nem jelenlegi korrupció helyzetének a foltozgatásán, kijavításán kell kezdje a műveleteit, hanem az eredetét, vagyis az imaginációjánál, ahol is a legmólyosabb sajátságait magánál is a letezésre alkotott valamilyen korrumpált-zsír fejt ki hatásait. Itt bejött megint az, hogy ez nem csupán hatos ház feladat. A transzszubsztanciáció sem tartozik teljes egészében csak a hatos házhoz, de annyi igen, hogy a telésként, magunkból úgy, ahogy ez most van, meg kell formálnunk az ennél magasabb létet is, amely persze csakis az ábrák gyakorlásával lehetséges. Amennyiben nincs ez meg, nem tudjuk elkezdni azt az ártelenyegelési folyamatot, amely nem a korrupció lyukaink javítására, foltozgatására, hanem számára-társasávé egész lényünket is, hogy mindeddig mennyit korrumpáltunk magunkat és a létet, egy diktált elhatározással megtegyük azt a fordulatot, amit a hagyomány metanoiának, megfordulásnak hív és elkezdjük a telésként, magunkat egyetemes gondolatok szerint rendezni, ami csak más szára, hogy az egyetemes letezés szolgálatába állítjuk magunkat. Ez az ártelenyegelés, amely ártelvé teszi, és csakis ez teszi ártelvé, hogy a korrupció bizonyos fokán áll, lefokozott, megtört emberből hogyan alkothatóbbetelenyegésben, mint aki ebben az állapotban. Ágy, hogy ha megfordul és az egyetemes szellem szerinti ártelrendjén keresztül elkezd telenyegesen realizálni azt, ami az ember primordiális feladatát itt a földön, akkor ezzel egyidőben elkezdődik az ártelenyegelés, tulajdonképpen eredeti lényege felé kezd emelkedni, ami ugyanakkor metafizikai alapállása is, szűrt abszolútusa.

Ágy, hogy megváltást kaptunk az ártelrend károsítását, azzal a megerősítéssel, hogy ez nem más, mint a szűrt-gondolat-tett egész a személynél, most nézzük meg személynél is. Az, hogy mi az alapgondolat, arról is volt szó az egyetemes lét szolgálatára kapcsán. A szűrt maga a kinyilatkoztatás szava, vagyis a szűrt nyelvek, a szellemi hagyományok logosza, igéje. A tett pedig valamilyen ártelgyakorlat, amit az ember az előbbiek alapján folytat mindennapjaiban. Nincs szó, természetesen valami hamisan fennálló gondolatok jelenlétére, amelyeket valamilyen, inkább költészerű ceremóniák kíséretében, mert a hatos ház ártelrendje az egyszerűségben kifejező egyetemes ártel. Ilyen módon lehet a kértészkedés, a táplálkozás, takarítás mindezeknek szellemi kultusz-jelleget tulajdonítani, persze, ha tudjuk ezek metafizikai értelmét és az ártelrendbe beépítve úgy gyakoroljuk őket, hogy a megfelelő ártel állthat tudattal állunk ezen tevékenységekhez. Az illető tevékenységnek megfelelő ártel az egyetemes ártellel egybekapcsolódik, a tett által pedig maga a személynél, aki megváltást tja a szellemet.

Természetesen nagyon sokféle tevékenység lehet kultikus, lényeg, hogy a metafizikai alapértelme legyen építve. A hirtelen napok ártel-szellem-tése is ártelvé, hogy az ember elpusztításra tudomásul kell vegye, hogy nincs egy költés, profán hirtelen nap és a szűrtlis ártelkét, hanem egy egyetemes letezésbe vagyunk jelen, ahol a műlandás hirtelen napokat összekapcsolhatjuk a szűrtlis ártelével. Tehát, ilyen értelemben nincs költés profán idő és a szűrtlis, az abszolút idő felállítás, mert ebben a műlandás időben kapcsolatot tarthatunk fenn az egyetemessel, s bár, amint Hamvas írja, hogy az emberiség szűrtlis időben hangzik, de ennek hangjai ártelnek az ártelkétbe, az idő felállítás, lényeges mindebből indulni ki, mert hajlamosak lehetünk azt gondolni, hogy a mindennapokat forgató idők egy

Lányunket megírta a malom, amelyben maximum csak kézdehetünk lőtkőrt. Ebből, a lőtkőrt valószínűleg kiindul magatartásunk tudunk és azt is tudjuk, hogy a földi élet metafizikai értelméhez semmi köze. Hamvas írja a Mária Szótrájában, hogy az alap az öletszentség, vagyis hogy életünket úgy kell felfogni, mint szakrális ténnyet, s azt írja még itt, hogy aki nem így tesz, aki ezt nem veszi tudomásul, annak számára semmiféle mondanivalója nincs. Azt is tudjuk, hogy nem nagyképességből írja ezt, hanem tudván azt, hogy bárki, aki nem fogadja el az emberi élet szent voltát legelső és legalapvetőbb gondolatként és nem ennek mintájára kezd megnyitni, akkor ennek az embernek a megnyitni nem lehetnek módok, mint hazugság, erkölcsek, kőtelkedés, spekuláció, s minden más, ami az alapjait leszakadt hitelenség sőt a jöttek illapotaiban bűnnek el. Aki azt állítja, hogy ez az egész, mint földi élet, mint véletlen van jelen, vagy hogy egész keletkezését valahol ott lehet megtalálni, ahol az esszésszerűség lassan-lassan megformálja ezt, nem hogy távol, hanem éppen nem a lőnyet keresi. Azért említettem a véletlent, mert nagyon sok ember életében tőzött jelentős helyet foglal el a véletlen fogalma, vagyis ezek az emberek a véletlen lehetőségekét abnormális körülményekben fenntartják, hogy valamely sorsdöntő esemény véletlenszerűen bekövetkezik. Azt is tudják viszont, hogy a véletlent nem lehet tudatos kontroll alá vonni, s ezért folyamatos beavatkozás szükséges a kényszerben, hogyha netán véletlenszerűen bekövetkezik egy nemvárt és lesélyt állapot, tőrtőné, esemény, akkor a biztosítással kikerülhetnek a helyzet szorításai. Belátjuk, hogy a metafizika számára értelmezésnek, a metafizika matematikájának milyen nagyfokú nemismerésről tanuskodnak ezek a gondolatok és az ebből adódó viselkedés. Először vegyük a véletlen fogalmát. Voltak ugyan olyan metafizikai kijelentések, hogy a véletlen nem létezik, de ha alaposabban utánanézzünk, kiderül, hogy létezik és éppen a metafizikai irodalomban értelmezve áll, hogy a véletlen tulajdonképpen a létezési minimummal áll összefüggésben, vagyis a véletlen számára és a létezési minimum számára összefüggésben, hogy ezek mind egy tartományban vannak jelen, ahol van a létezési minimum, ott van a véletlen. A létezési minimum pedig nem más, mint az a tartomány, ami el van szaktva az egyetemes létezés alapértelmeitől, számára. Tehát, a véletlennek csak ott van hatáskör, ahol az egyetemes létezési aritmológiai eltávolodunk, a létezési minimum tartományában, kézponti lőtengelyünk viszonyított extrém periferiára való sodródásunk állapotában. Tehát, a véletlen csak ilyen körülményben létezik, és akinek tő nagy szerepet kezd játszani életalakításában, még mielőtt aggódás biztosítási hadjártat elindítaná, jusson eszébe, hogy a hibát a kalkulusban már elkövette, mert nem ismerve a véletlen metafizikai természetét, beengette ezt maga az életbe, vagyis tetteit, intézkedéseit, sors-probléma feloldását a véletlenre, a véletlen számára kezdte alapozni, vagyis a létminimumra alapoz. Minden egyes ilyen fogalomnak, amelyek viszonya a számokhoz szorosan kapcsolódik, a metafizikában megtalálhatjuk az értelmezést, tiszta képet kaphatunk arról, hogy mi a valószínűség jelentése, mi a szerencse jelentése, mi a "minden", mi a "teljes", mi az "egész" jelentése, legközelebb és legvilágosabban Hamvas Béla műveiben és nélkülözhetetlen számunkra, hogy a felsorolt, az általunk fogalmakként használt szavaknak megismerjük az igazi jelentését. Ahhoz, hogy helyes kalkulusra tudjunk lépni sorsunkat, életünket, a metafizikai számítást el kell sajátítanunk. Azt, hogy sorsunkat mi magunk alapozzuk meg és lépés-té fel, azt ezek után már nem is tartom szükségesnek elhangsúlyozni. A valóletési horoszkópban, amit még valóletési képnek is nevezünk, találhat meg leginkább az az egyedüli szemlélyes számértelmezési lehetőség, amelyek utalnak lányunk alapértelmeire és a alapértelmektől való eltávolodási helyzetekre is, így képez képet kapunk arról, hogy miket hordozunk magunkban, és hogy mi az amit tényleg kell.

Az, hogy a valóletési képlet mennyire világos képet ad nekünk, az megint csak attól függ,

hogymennyire világgosok vagyunk mi magunk, vagyis mennyire oszlattuk el magunkban az egy-egy dologgal, fogalommal kapcsolatos töves lájtást úgyanakkor mennyire ártottak meg mindezek igazi értelmét és lányegét. Ezek megártóse, ha nyáttak vagyunk nem jelent kálánál sebb nehézséget, vagy nem igényel kiváltósgok kóppéseket, hiszen mondtam már, hogy hiteles, megbízható metafizikai irodalom van, amely nálkálán zhetetlen segétséget nyújt számunkra. A fontos, hogy ezeket az ismereteket elsajátítva elinduljunk az életrendünk megtisztítására, sorsunk tudatos rendezése, alakítására, lányátnk átlányegítésére felé. Amikor mindezt, mint folyamatot sikerült elindítani, akkor már beszélhetünk igazi fejlődésről és akkor már világosabban kezdjük látni azt, hogy itt nem arról szól az egész, amiről gyerekkorunk, fiatalkorunk és még felnőttkorunk során is hagytuk passzvan magunkat betáplálva lenni. Ekkor kezdenek elterpálni számunkra a kálánál zható eszméket, ideológiákat hirdető személységek, amikor már lájtjuk, hogy milyen sajnálatosan félreártott alapokból fejtettük ki gondolatainkat és lájtjuk már azt is, hogy ezeket nem vőlásztja el semmi azokról, akik mások homályos eszmetérredőkeiben teljes szellemi igénytelenségben sodródnak. Természetesen itt nincs arról szó, hogy az ember valamiféle felsőbbrendűségi helyzetbe kerül, amennyiben ágy vőli, töved, csupán arról van szó és ez a lányeg, hogy el kezdjük tisztítani és egyre tisztábban, hogy milyen állapotban volt, hol tart most és hogy mit kell megvalósítania.

Tehát, mihelyt a realizáció átjárn elindul, személységes rendeltetését, feladatát, lányéket lányegét egyre tisztább kópként lájtja és mint már mondtunk, kópp, lájtás és teremtés szorosán összekapcsolódik, igazi személységes megvalósításán ágy állandóan munkálkodhat. A személységes az, aki ásszekéti a földi életet, a hátkáznapot az egyetemes lóttel, tehát amikor személységes és személységesvel összekapcsolódik a dolgain személységesen munkálkodik, akkor már is szolgálatban van, az egyetemes lótezés, az egyetemes emberiség szolgálatában. Ez az egyedül hiteles és értelmes szolgálat, gondolkodás és életrend. Minden más, vagy a pusztán megölhetősre tett racionalizmus kónyszermunkája, a robotolás, vagy ennek egy hevesebb kifejeződése, a lóttárt való kázdelem. Mind korrupt hozzáállás és a lótezéshez, az alapállás hiánya. A tengelytől való eltávolodás és perifériára való helyezkedés. Láttminimum és vőletlenség. Szekuláció, gond és hitlenség. Hogy mindezekből le lehet betegedni, gondolom, már nem is szorul kálánál sebb magyarázatra és ágy az sem, hogy miért nevezik a hatos házat a munka és betegségek házának is. A gondolat-szó és tett szétszakíthatatlan egységének kapcsán lájtjuk, hogy a korrupt gondolat, tehát a lefokozott, az egyetemestől elszakadt szellemiségű gondolat milyen kánnnyen jelenik meg a szóban és a tettben és a korrupt szellemi tartalom milyen kánnnyedőn állthet fizikai testbeli kifejeződést, alakulhat át betegséggé. Azt mondtuk, hogy a hatos házhoz tartozó korrupció az, hogy a gondolatot elszakítja a szótól és mindezt a tétől, itt azonban egy olyan jelenséggel is szembe kell néznünk, hogy mivel e három felbonthatatlan egységet kópez, ágy a sőtöt gondolat átmegy sőtöt szavakba, a sőtöt szavak sőtöt tetekbe. Hogy mindezekből hogyan lehet betegséggé, nem okoz fejttést. Ahogy a Mária Szótra ára-a szellem bőne, a lólek ámrőlete és a test betegséggé, de mindhárom egyt. A betegséget azért emelem ki itt most, mert nagyon sokan vannak, akik kálánál zható egészségi problémáikra, betegségek gyágyátására szeretnének megoldást kapni, s a legjobb az, ha ez a vőlász- és megoldóskeresésüket, persze saját belátásuk alapján, a metafizika felé vezet. A megfelelő és egyszeri- látszólag sokféle betegséggé alapjában egyetlen betegséggé áll, az egyetlen egészségi állapottól való eltávolodás, mint ahogy a korrupció sokféle megnyilvánulásnak alapjában is egy korrupció áll, az alapállásról való leválás. Az, hogy mi értelmezhetjük a horoszkóp segétséggel a kálánál zható betegségeket, az értelme az, hogy pontosan meg tudjuk nevezni azt az egyetemes világgalkotást, ahol az illető személységes nem az alapállásnak megfelelően állt, tehát

feltárja korrupciónak mibenlétét, jellegét, egyben megmutatva a helyes irányít is az ismét egyszessé válás felé, vagy ha úgy tetszik az alapállás felvételére felé.

A főbb betegcsoportok metafizikai értelmezése az asztrológia segítségével legalább egy kétféle eladási igényel.

Egyelőre ennyit a hatos házról, mint életrendről, szolgálattal és az egység megvalósításáról.